

en lignende Ramme som den, man fra alle Sider her paa Rigsdagen havde tiltraadt med Hensyn til Tørvepriserens Stigning.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Bekendtgørelsen til Vedtagelse i i dette høje Ting.

Hedegaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg har i Afviklingsudvalget stemt for Forslaget, og jeg skal med et Par Ord sige, hvorfor jeg har kunnet stemme for Forslaget. Jeg kan dær fuldt ud give min Tilslutning til de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte fra denne Plads for et Øjeblik siden: at de Oplysninger, som Udvalget havde faaet angaaende denne Sag, var saa omfattende og fyldestgørende, at hvis vi ikke i Afviklingsudvalget kan tage Stilling efter saa fyldestgørende Oplysninger, vil det i Fremtiden være vanskeligt at tage Stilling overfor andre Sager, hvis man med Hensyn til dem vil kræve endnu fyldigere Oplysninger. For øvrigt blev der spurgt de Partier, som ikke vilde stemme for Forslaget paa Grund af mangelfulde Oplysninger, hvad det da var for Oplysninger, de ønskede, og hvorfra man ønskede dem. Derpaa fremkom der ikke noget Svar.

Det forekommer mig, som sagt, at Forslaget er saa vel oplyst for Afviklingsudvalget, at man meget vel kunde tage Stilling til det. Man kan spørge: Hvordan er de 25 pCt. fremkommet? Blandt de Oplysninger, som forelaa for Afviklingsudvalget, var der bl. a. to Regnskaber fra to forskellige Skove, som viste, at Arbejdsomkostningerne var steget med ca. 26 pCt. fra i Fjor til i Aar. Og ud fra det Synspunkt, at disse Prisansættelser i høj Grad maa og skal komme til at bero paa et Skøn, og naar vi gaar ud fra, at Prisen i Fjor var sat saa lavt, som det vel nok kunde lade sig gøre, vist ogsaa lovlig lavt, mente vi, at en Forhøjelse paa 25 pCt. vilde være passende. Det vil ogsaa være en passende Pris, naar vi, som den højtærede Indenrigsminister nu har gjort, foretager en Sammenligning med Tørvepriserne.

Den højtærede Indenrigsminister henedede Opmærksomheden paa § 17 i den nye Bekendtgørelse og navnlig paa det sidste Punktum i § 17, der i København og Frederiksberg giver Magistraten og Frederiksberg Kommunalbestyrelse i Forening Adgang til at sætte Maksimalpris paa hugget Brænde. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister være opmærksom paa, at den Grænse for

Avancen, som er fastsat i Bekendtgørelsen, overholdes. Det forekommer mig nemlig, at der ogsaa paa dette Punkt maaske kan være Tale om for store Spring mellem den Pris, Producenterne faar, og den, som betales af Forbrugerne; og det vil derfor være ønskeligt, at man inde i Byerne — og ogsaa udenfor Byerne, hvor der fastsættes Maksimalpris — gør sig klart, at der er truffet saadanne Bestemmelser, at Avancen kan holdes indenfor rimelige Grænser.

Jeg skal med disse Bemærkninger foreløbig anbefale Forslaget til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Hauge: Jeg vil straks paa mit Partis Vegne sige, at vi kan ikke stemme for det Forslag til Rigsdagsbeslutning, som den højtærede Indenrigsminister har stillet, og jeg skal nærmere begrunde vor Stilling. Det var nu i og for sig ikke nødvendigt at fremlægge hele Bekendtgørelsen til Godkendelse her i Tinget; der er intet til Hinder for, at Ministeren paa egen Haand i Henhold til den bestaaende Lov kan udstede en Bekendtgørelse. Hvad han derimod ikke kan bestemme, er, hvilken Pris der skal gives for de forskellige Skoveffekter, og Ministeren kunde derfor meget vel have koncentreret sin Opmærksomhed alene derom. Jeg skal imidlertid ikke gøre nogen Indvending imod, at Forslaget til Beslutning er forelagt her.

I den ejendommelige Erklæring, som den høje Regering udstedte i Gaar angaaende Valutasituationen, findes der en Bemærkning om, at man har opdaget, at der nu er Tale om Prisfald paa Verdensmarkedet, og derefter siges der, at det er Ministeriets Mening, at Bestræbelserne nu maa samles om, at det allerede i fuld Gang værende Verdensprisfald paa en naturlig Maade kan komme det danske Forbrug til gode. Hvorledes Regeringens Bestræbelser skal forme sig, staar der ikke noget om, og det er heller ikke let at tænke sig, hvorledes Regeringen i det hele taget vil gøre sig Anstrengelser for at faa det eventuelle Prisfald paa Verdensmarkedet til at virke ogsaa indenfor Danmarks Grænser, saaledes at det dær kan komme Forbrugerne til gode. Men jeg gaar ud fra, at Regeringen har den Opfattelse, at Prisfaldet er til Stede, og at den vil rette sine Bestræbelser paa, at dette Prisfald paa Verdensmarkedet omgaaende kan give sig Udslag overfor Forbrugerne her i Landet. Det er da noget ejendommeligt, at Regeringen Dagen efter i den høje Rigsdag møder med et